

không gian bên trong cao rộng thênh thang... Nghĩ đến đây, tôi đâm ra hoang mang và tự hỏi: có gì nhầm lẫn trong nhận thức về triết lý không gian nơi thờ phụng của các tôn giáo chẳng?... Phải chăng đến một lúc nào đó người ta sẽ phác thảo ra một loại kiến trúc mà không gian nơi thờ phụng phù hợp cho mọi tôn giáo?... Nhưng đó là chuyện khác của tương lai...

Đêm trăng hôm nay đối với tôi thật tuyệt vời và đầy ý nghĩa. Không phải tuyệt vời như khi được ngồi bên em nhìn trời trăng thơ mộng bàn chuyện tương lai; cũng không phải tuyệt vời như khi cùng chén tạc chén thù bên nhau với bạn bè ngắm trăng uống rượu ngâm thơ để tự xem mình như Lý Bạch ngày xưa bên Tàu... mà nhờ đêm trăng hôm nay, tôi đã đến gần với tôi và nhận rõ ra tôi hơn một tí; cũng như tôi hiểu thêm một chút thế nào là tỉnh thức khi gặp những tình huống khó khăn phải quyết định. Chính đêm trăng hôm nay, tôi đã có dịp suy gẫm về triết lý không gian nơi thênh thang cao rộng và nơi chật hẹp u trầm của chốn tôn nghiêm thờ phụng mà trước đây tôi chưa từng bao giờ quan tâm đến. Cũng đêm trăng này, tôi đã nghe thấy tiếng thì thầm kể lể của những chiếc giày chiếc dép vô tri kia về những nỗi oan khiên nghiệt ngã mà những đồng loại bất hạnh của tôi đã gặp, để suy tư thêm về sự dài lâu và sự ngắn ngủi của triết lý thời gian cho một kiếp người ...

XUÂN

Ô hay Xuân lại đến rồi
Hèn gì mà thấy bồi hồi tim ta
Bên trời cánh bướm thướt tha
Trong vườn mai nở kiêu sa một cành
Yêu em từ độ Xuân xanh
Cười em từ thuở mộng lành vừa đan
Cùng em một bức khuôn vàng
Con thơ mấy cụm đem chung tháp ngà
Xuân về vui cả lòng ta
Tình em ấm cả mái nhà yêu thương

Tô Hữu-Quy

NHỚ QUÊ XƯA

Phan Nam Quảng (2005)

Non nũa đời ta ở An Giang
Vàm Nao Vàm Xáng vẫn thân quen
Mùa mưa nước lũ bông điên điển
Bông súng canh chua với cá linh

Nay đã xa rồi em biết không!
Mù giăng Núi Cấm mấy đêm xuân
Chi Lăng phố nhỏ còn không nhỉ?
Phố nhỏ mà qua mấy cuộc tình!

Châu Đốc Đâu Bờ sao khó quên
Thu Nga quán nhỏ dáng em hiền
Chùa cong mây nóc Tây An Tự
Nghị Ngút Miếu Bà hương khói thiêng...

Nay tự ngàn xa ta vẫn hoài
Vời trông Cao Lãnh thừa xa xưa
Chờ ai bên bến đò Tân Tịch
Em đã về qua Cả Hồ chưa?

Ba chục năm dài em hiểu không?
Kể từ năm Một Chín Bảy Lăm
Ta mãi lưu đây nơi đất bắc
Rời xa luôn - trái đất nửa vòng!

Vẫn nhớ về em vẫn nhớ quê
Bâng khuâng từng giọt nắng bên hè
Hiu hắt mỗi chiều thu trở lạnh
Quay quất hồn đau nỗi tái tê!

Nhớ quá nhưng thôi - chẳng dám về
Cũng đành cách biệt mấy sơn khê
Cũng đành sống kiếp người xa xứ
Nhớ quá nhưng thôi - cũng chẳng về!!!